

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 100125 / 81

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 141 JAFFNA, FRIDAY, 30th OCTOBER, 1981 No. 44

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year.
Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Rs. 1/- per copy.
Apply to: 1981-11-30
The Manager, 'Morning Star', Vaddukottai.

Central College Prize-Giving

Prof. K. Sivathamby, Head of the Department of Tamil at the University of Jaffna was the Chief guest at the Annual Prize-Giving of Jaffna Central College which was held on 24th instant.

Professor Sivathamby in his prize day address attacked the proposals in the White-paper as a subtle attempt to maintain the status-quo of the social fabric of Sri Lanka and to preserve the privileges of the elite in the society.

Sunday School Examinations and New Classes

The annual examination for children of J.D., C.S.I. Sunday Schools is to be held on Sunday the 6th of December. The decision was taken at a Conference of Sunday School teachers called by the Convener of the Children's Work Committee the Rev. A. Jeyakumaran at Manipay on Saturday the 23rd October 1981.

It was decided at the same meeting to re-organize the division of classes in the Sunday Schools in the new year 1982. Hitherto classes were formed strictly according to age specifications given by the authors of the Sunday School books "Growing Together" series produced by the NCC of India. Hereafter, the classes to which children belong in their day-schools also will be taken into consideration, and the final class in the Sunday Schools will cater to youth in Grades 9, 10 and 11.

Dates for Your Dairy

NOVEMBER 1981

Saturday 7th Dedication of Ariam Hudon Paramasamy Memorial at Uduvil.

Sunday 8th CSI/CNI/Mar Thoma Joint Council Sunday. Also, (War) Remembrance Sunday.

8th to 14th YM/YWCA Week of Prayer and World Fellowship.

Wednesday 11th Poya Holiday JDCSI Workers' Retreat, YMCA Talent Contest.

Saturday 14th Tellipalai Church 150th Anniversary Celebration.

Friday 20th Youth of the North-Combined Carol Festival.

Sunday 22nd St. John's & Chundikuli Girls' College Carol Service.

Sunday 29th Advent Sunday Jaffna College Christmas Vespers.

Monday 30th Feast of St. Andrew the Apostle.

PERSONAL

Dr. Bo Mills has successfully completed his studies at Christian Medical College, Vellore and was conferred the M. B. B. S. degree at this year's Convocation and Baccalaureate Ceremony held on the 5th October 1981. His mother Mrs. C. T. E. Mills of Manipay and sister Mrs. Vasanthy Rajaratnam attended the function at Vellore.

Miss Roshanthi Mahendran, elder daughter of Mr. & Mrs. T. Mahendran of Colombo, has passed out first in the Island at the 6th Grade Pianaforte examination (Practicals) of the Trinity College of Music (London) for the year 1981. She is to give a recital along with the other prize-winners at the Royal College Hall on the 10th. of November.

Mr. P. Charles Thevathayan the son of Mr. & Mrs. D. R. Poo-ranasatkunam of Colombo has completed the honours degree in computer science from East Anglia University, Norwich, England and has been appointed as a Geophysicist in Singapore.

Dr. L. G. Devu Kulathungam of the Department of Philosophy, University of Peradeniya went this month to Peterborough, Canada to participate in a Conference. He was invited to read two papers in Philosophy and Logic and two others on what he called semi-theological subjects. When he completed his doctoral studies at McMaster University, Hamilton, Canada he was awarded the University prize for the best student in Humanities.

Dr. & Mrs. K. E. Chandrapal and their three daughters were the chief guests at the Boarders' Day Celebration of Jaffna College on Saturday the 24th October 1981.

Wanted

Applications are invited from Christian Youth for the following training courses at the Christian Medical College, Vellore:—

- (1) Physiotherapy.
- (2) Occupational Therapy.
- (3) Splinter-work.
- (4) Leather-work.

For the first 3 courses Advanced Level qualification is preferred and for the 4th, Ordinary Level candidates could apply. The selected candidates will be trained at Vellore and will work in J.D., C.S.I. Hospitals and other Institutions. Applications to be forwarded to Rev. A. Jeyakumaran, Manager, Home for Disabled Children, Parsonage, Chankana, Jaffna.

T. J. Rajaratnam — An Appreciation

It will be unpardonable when this tribute is paid to the late Mr. T. J. Rajaratnam, "Jayam" to all who knew him, retired High Court Judge, to fail to refer to his late revered sire, Mr. T. C. Rajaratnam, "T. C." as he was popularly known in the North.

Jayam was a worthy son of a worthy father.

When the nation is celebrating fifty years of universal adult franchise this year, it will certainly interest the present generation to know that when the first General Election were held in Ceylon based on universal adult franchise under the Donoughmore Constitution, in the North a group of young men inspired by the independence struggle contemporaneously taking place in India, formed the Youth Congress and under its dynamic leadership successfully boycotted elections to the State Council in the constituencies in the Jaffna Peninsula. The reason for the boycott was that the Donoughmore Constitution failed to give the country full independence or Purna Swaraj as they called it. Two outstanding personalities in the forefront of this boycott were "T. C." the rising young criminal lawyer and the late Handy Perinpanayagam. The year was 1931.

Today the agitation among a section of the Tamils led by the T. U. L. F. is for Belam, a separate state. Its precursor was the demand for a Federal State by the Federal Party. In a sense the genesis of both these movements, though at that time there was no talk of separation, was the fifty-fifty cry raised by the late G. G. Ponnambalam to neutralise the political controlling power in the legislature of what was oft referred to as the 'domineering Sinhalese'. This was the beginning of communal politics in Ceylon.

Like a blitzkrieg the charismatic G. G. overran all other political ideologies in the North and attracted all segments of political thinking in the North to his fifty-fifty cry. Even some of the adherents of the Youth Congress succumbed to this new wave of political thinking. But two men stood courageously away eschewing communal politics and defiantly proclaimed their faith in non-communal politics built on the corner stone of Tamil-Sinhala friendship and a common destiny for the Sinhala and Tamil people, a thinking which was heresy in the North at that time. The two men were "T. C." and Handy.

"T. C." was a close and trusted friend of the late D. S. Senanayake, our first Prime Minister. D. S. would always look for advice to "T. C." on many matters pertaining to the North. It was "T. C." who was responsible for initiating a flourishing tobacco export trade which helped the

Jaffna farmers to export their tobacco to Kerala in India.

Jayam Rajaratnam had his early education at St. Patrick's College, Jaffna, and later at Trinity College, Kandy, where he represented the College Debating Team. He won the Frazer Memorial Prize. His name even now adorns the walls of his old school.

Passing out as an advocate he went into a very lucrative practice in the Northern Circuit. Quiet and unobtrusive in his ways he preferred a more sedate and quieter life which made him take up a judicial appointment.

He functioned as Magistrate in many towns, was District Judge, Point Pedro and Jaffna, and ended up as High Court Judge.

Endowed with a fine Judicial temperament, his Court was tension-free, where lawyers and litigants alike felt that they were heard and their grievances received full judicial consideration.

Essentially of a friendly disposition, despite the necessity for judicial detachment, his humanity and innate goodness won him many friends throughout the Island who held him in high esteem.

A genuine and sincere friend whose adoption once tried he was worthy of being "grappled to one's soul with hoops of iron".

— Jaya Pathirane.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY OF

Samuel Charles Ariaratnam

Born: 19-6-1911

Departed: 7-11-1980

Deep in our hearts
You are always near
Still loved, still missed,
And very dear.
Time Rolls on: One year has passed
God grant you peace in heaven above
While in our hearts you dwell with love.

Fondly remembered by his loving wife and children.

213, Main Street,
Chundikuli,
Jaffna.

Press Censorship

Under the existing State of Emergency, Press Censorship has been brought into operation from 21-8-81. The Competent authorities are the Secretary to the Minister of State and the Director of Information.

Personal

Mr. Prem Mills Engineer, Hayleys Ltd. Colombo left the firm to take up a two year appointment in Kuwait. He travelled last week.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தென் இந்தியா இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நிதி ஐந்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குதறுக்கும் இழிவாம்"

மலர் 141]

30 — 10 — 1981

[இதழ் 44

முதன்மை யெது

அமெரிக்காவில், பல பாகங்களிலும், பலதரப்பட்ட அந்தஸ்துள்ளவர்கள் மத்தியிலும் கைத் துப்பாக்கிகளை வைத்திருப்பது சர்வசாதாரணமான காரியமெனக் கூறுகிறார்கள். செய்திகளிலிருந்து நடந்ததாக நாமறியும் சம்பவங்களைப் பார்க்குங்கால் இவைகளை உடைமைகளாய் வைத்திருக்க மட்டுமல்லாமல் இவைகளை உபயோகிக்கவும் பலர் தயங்குவதில்லை யெனச் சொல்லலாம்.

தடைபெறும் கொலைச் சம்பவங்களிற் பல முள் இட்ட திட்டப் படியாளவை யெனச் சொல்வதற்குமில்லை. சடுதியாய் ஏற்படும் கோபதாபம், கட்டுக் கடங்காத மனக் குழப்பம், இவைபோன்ற நிலைகளும் கொலைகளைக் கொண்டுவரவை இப்பேர்ப்பட்ட நிலைகள் வரும்போது கைவசம் துப்பாக்கி இருப்பது கொலை புரிய வசதியாய்ப் போகிறது.

எனவே கைத்துப்பாக்கிகளைத் தேவையற்ற பிரகாரம் வைத்திருப்பதும் உபயோகிப்பதும் தடை செய்யப்பட வேண்டுமென்ப பலரும் பணகளும் கேட்டுள்ளனர். இப்பொழுதும் கேட்ட வண்ணமிருக்கின்றனர். அமெரிக்க சீர்திருத்த சபையின் வெளியிடான திருச்சபைத் துது சஞ்சிகையிலே கைவ மிருந்த கேஸிச் சித்திரம் ஒன்றைச் சமீபத்திற்குள்ளோம் இது கைத் துப்பாக்கித் தடை சம்பந்தமானது.

சித்திரத்திலே ஒரு கைத்துப்பாக்கி. அதன்மேல் ஒரு விலாசம்: "இது சென்ற ஆண்டில் 9000 அமெரிக்கர்களைக் கொன்றது." அதன் அக்கம்பக்கமாகச் சுவையூட்டும் சக்கரின் பதார்த்தப் பொதி ஒன்று இதன் மேலான விலாசம்: "இது நாலு வெள்ளை எலிகளைக் கொன்றது." இரண்டு படங்களுக்கும் கீழாக இன்னொரு விலாசம் காணப்படுகிறது: "இவற்றில் எது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது என யூகிப்பீர்களா?"

சிந்திக்கப்பட வேண்டிய கேள்விதான். அத்தியாவசிய காரியங்களை மறந்து அவசியமற்றவற்றைக் கையாளுவதில் மனுக்குலம் நிபுணத்துவம் பெற்று வருகிறதே! செய்வவற்றிற்கும் செய்யாமல் வீடுவவற்றிற்கும் தியாயங்கள் (சாட்டுப் போக்குகள்) காணலாம். துப்பாக்கிகளைச் சார்ந்ததாய், இவைகளின் சட்ட விரோத உபயோகத்தைத் தடை செய்ய நமது நாடு படும் அவதியை நாம் தள்கறிவோம். அதற்காக முயன்று வரும் அனைவரையும் பாராட்டுகிறோம்.

ஆயினும், அந்தளவு பாரதூரமான விடயத்தில் மாத்திரமல்லாமல் சிறிதெனத் தோற்றக் கூடிய எந்த விடயத்திலும் கூடச் செல்வையான மதிப்பீடு அவசியமென்பதையே குறிப்பிட விரும்புகிறோம். எந்த நாட்டிலும் அரசாங்கங்களும் பிற பொது நிறுவனங்களும் இதை மனத்திற் கொண்டு செயலாற்றுவது மக்களுக்கு மனத் திருப்தியை அளிக்குமென்பதற் கையமில்லை முதற் கண் ஆற்ற வேண்டியதைப் பின் போடுவது புத்தியல்ல. வெற்றி வரும்; வராமற் போகும்; காலநேரத் தாழ்த்தி வரும்—இது வேறு காரியம். அவதியுறும் மக்களுக்கு முதல் ஆறுதல் வேண்டும் அப்பொழுது முன்னேறப் பெலனும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் தாமதம் வந்து கொள்ளும்.

இதைவிட்டு, இலகுவாய் முடிப்பன போதுமென்றே, எதிர்ப்புத் தருவதைத் தவிர்ப்பது புத்தியென்றே சொல்லிக்கொள்வது பயன் தராத செயலாகும்

தென் இந்திய திருச்சபை: தெல்லிப்பளை — 150ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

சில நாட்களில் 150 ஆண்டு கள் ஒரு கிறிஸ்தவ சபைக்கு நீண்ட வயதாகாது. ஆயினும், சீர்திருத்த கிறிஸ்தவ சமயம், நம் நாட்டிற்குள் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புருந்த 300 ஆண்டு கட்டுச்செய்த மேலாகத்தான் ஆகிறது. பரம்பாரணத்தில் ஒரு சபை 150ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடும்போது, அது ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் குறிக்கிறதென்றே நாம் கூறலாம்.

நமது ஆதினத்தில் 150 வயதையடைந்த சபைகள் ஐந்து உள்ளன. அவை தெல்லிப்பளை, வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மாணிப்பாய், பண்டித்தாப்படி என்பவையே. இச்சபைகளில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 1816ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இறை பணி வசற்றத் தொடங்கியபோதிலும், 1831ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 31ஆம் திகதி தொடங்கி இவை தனிச் சபைகளாக இயங்கத் தொடங்கின.

தெல்லிப்பளையில் போரித்துக் கோயர் காலத்தொட்டு கிறிஸ்தவ சபை இயங்கி வந்தது. இக்காலத்திலும், ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்துடன் கிறிஸ்தவ சபைகள் இயங்கியதாக, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சமய சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டபோது, இச்சபைகள் குறைந்த தொடங்கின. பல இடங்களில் ஊழியர் இல்லாததால், சபையார் பின்வாங்கிவிட்டனர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1816ஆம் ஆண்டில் தெல்லிப்பளைக்கு வந்தனர். ஆனால், இதற்கு முன் எட்டு ஆண்டுகள் வண்டன் மிஷனரிச் சேர்ந்த அருட்திரு. பாம் அவர்கள் தெல்லிப்பளையில் இறை பணி புரிந்து வந்தார். 1816ஆம் ஆண்டு நான்கு மிஷனரிமாரும் அவர்கள் துணையாகும், அருட்திரு டானியேல் பூர் அவர்களுமாக ஒன்பது பேர் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர்.

எனம் பூர், எனம் உவாறன் ஆகிய இருவரும் 1816ஆம் ஆண்டு

ஐப்பசி 15-ம் திகதி தெல்லிப்பளையில் திருப்பணிக் களத்தை ஏற்படுத்தினர். ஊழியம் சிறிது கிறிதாசப் பெருகத் தொடங்கியது.

இச்சபையில் இறைவரை திருப்பணி புரிந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 15. இந்நாட்டைச் சேர்ந்த பேரதாரிமார் 24. 1816-ம் ஆண்டிலே 9 மிஷனரிமார் ஊழியத்தைத் தொடங்கினர். இவர்களுள் அருட்திருவாளர்கள் ஜேம்ஸ் ரிச்சர்ட்ஸ், டானியேல் பூர் ஆகியோர் சிறந்து விளங்கினர். முதன்முதலாகத் திருப்பணி புரிந்த பேரதாரி, அருட்திரு. A. அங்கிற்றல் (1870) ஆவார்.

இச்சபையில் 150ஆம் ஆண்டு விழாக் காலம் 1981—ஆகஸ்ட் 31-ம் திகதி தொடங்கி 1982—ஆகஸ்ட் 30-ம் திகதி வரை அனுசரிக்கப்படுமென அறிகிறோம். இவ்விழாவை நமது பேராயர் அருட்பெருந்திரு. டி. ஜே. அம்பவரணர் அவர்கள் இம் மாதம் 14-ம் திகதி (14-11-81) காலை 8-30 மணிக்கு நன்றிசெலுத்தும் ஆராதனையுடன் தொடங்கி வைப்பாரென அறிகிறோம். இச்சபையின் வளர்ச்சிக்காக அன்பர் அனைவரின் செலவாகும் வேண்டப்படுகின்றன.

செய்திகள்

இணுவில் திருச்சபை கிறிஸ்த இல்ல வாடிகழ்ச்சிகள்

கிறிஸ்த இல்லஞாயிறு ஆராதனை திருச்சபையையும், வைத்தியசாலையையும் சேர்ந்த பெண்களாக நடாத்தப்பட்டது. இவ்வாராதனையில் தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த திருமதி கிருபை ராஜா செல்வரா அவர்கள் அவ்வாரத்திற்குரிய மருட வாடிகழ்ச்சி செய்தி வளங்கினார்கள்.

புதன் கிழமை, 7ம் திகதி, பெண்களாலும், வாலிபர்களாலும் வைத்தியசாலை தொழிலாளர் வகிக்கும் இடத்தில் ஓர் நற்செய்திக் கூட்டம் நடாத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் வைத்தியசாலை மருத்தசாலை, திருவாளர் S. கணேசராமேஸ்வரன் குடும்பக் கட்டுப்பாடும் காரதாரமும், என்னும் பெருளில் செய்தி வழங்கினார். தொடர்ந்து உதவி ஊழியன் திரு. ராஜ்குமார் 'பெற்றோருக்கு பிள்ளைகள் மேல் உண்மையான பொறுப்பு' என்னும் பெருளில் செய்தி வழங்கினார். கூட்ட முடிவில் சபையாரிடமிருந்தும், வைத்தியசாலை ஊழியர்களிடமிருந்தும் சேர்த்தெடுக்கப்பட்ட உடுபுடவைகள் அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

வாலிபர் விழா

தெல்லிப்பளைய திருச்சபை, யாழ்ப்பாணத்து வகுடாந்த வாலிபர் விழா செப்டெம்பர் மாதம் 24ஆம் திகதி சனி கிழமையன்று சங்காணத் திருச்சபை வளாகத்தில் மிகச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடப்பட்டது. விழாவில் நிகழ்ச்சிகள் "கிறிஸ்தவர்களுள் மக்களுடன் சிவத்தல்" (Living in Christ with people) என்ற சிந்தனைப் பெருளின் மையமாகக் கொண்டிருந்தன.

நிகழ்ச்சிகள் காலை 9-00 மணிக்கு நடந்த வழிபாட்டுடன் ஆரம்பமாயின. சங்காணச் சபை வாலிபரால் நடத்தப்பட்ட இந்த ஆராதனையில் வரணி—குடத்தினச் சபை ஊழியன் எனம் M. இராஜகுமாரன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார்கள். குவீர் பான இடைவேளையைத் தொடர்ந்து பொதுக்கூட்டமும் கலந்துரையாடலும் நடத்தப்பட்டன. சமுதமாயிருந்த குருமார்

மரணம்

திருமதி செல்லம்மா ஜோசுவா

உடுவில் சபையைச் சேர்ந்தவரும் திரு. டானியேல் குணரத்தினம் ஜோசுவா அவர்களின் அருமை மனைவியுமான திருமதி கிறேன் ஜேன் செல்லம்மா ஜோசுவா அவர்கள் இம்மாதம் 19ஆம் திகதியன்று இறைவனடி சேர்ந்தார்கள். இவர்களுக்கு வயது 72 இவர்கள் ரஞ்சிதம், மனோரன் (கிறிஸ் வைத்தியசாலை), செல்வரத்தினம் ஆகியோரின் அன்புத் தாயாரும் லில்லி தேவநேசம், டேவிட் இராசரத்தினம் ஆகியோரின் மாமியும் செல்வராஜ், இரத்தினராஜ், விஜிதா, புவிதா ஆகியோரின் பேரத்தாயுமாவார்கள்.

இவர்களை மெய் நல்வடிக் கம் சம்பந்தமான ஆராதனைகள் செய்வாய்க் கிழமை, 20ஆம் திகதி, காலை 11-ம் நடைபெற்றன. இவ்வாராதனையைக் கனம் சரம் அல்பிரெட் அவர்களின் உதவியுடன் சபைக்கு கனம் N. W. G. கருணராஜா அவர்கள் நடத்திக் காலமானவரைப் பற்றிய பாராட்டுரை வழங்கினார்கள். பிரசங்கம் கனம் சரம் தம்பு அவர்களினால் செய்யப்பட்டது. செமக்காண ஆராதனையும் நல்வடிக் கனம் சரம் தம்பு அவர்களின் உதவியுடன் சபைக்குருவினால் நிறைவேற்றப்பட்டன.

அனைவரும் சித்தனைப் பெருளில் தத்தமது குறிப்புக்களைக் கூறும் படி அழைக்கப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து, எனம் S. ஜெயநேசன் அவர்கள் சித்தனைப் பெருள் சார்ந்த நாலு வினாக்களும் அவைகளுக்கு விடை காண்பதற்குத் தயாரான வேதப் பகுதிகளும் கொடுக்க அனைவரும் ஆரகுழக்கனாகப் பிரிந்து அவற்றை ஆராய்ந்தனர். பின்னர் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமயக் கல்விக்குழுத் தலைவரான S. N. கருணாநாதன் அவர்களின் துணையுடன் கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட்டது.

சாயந்தர நிகழ்ச்சியில் கூட்டுப் பாடல்களும் ஒரு குட்டி நாடகமும் இடம் பெற்றன. நவாவி—மாணிப்பாய்ச் சபையின் வாலிபர் அணித்த நாடகமும் இணுவில், சரவகச்சேரி வாலிபர் அணித்த பாடல்களும் நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பித்தன.

வாலிபர் பேரவையின் வகுடாந்தப் பொதுக் கூட்டம் தொடர்ந்தது. பின்புலுவோர் நடப்பு வகுட உத்தியோகத்தராய்த் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர்: திரு. Godwin இரத்தினம்—உடுவில்

செயலாளர்: திரு. S. S. ஆர்ணல்ட்—நவாவி

பொருளாளர்: திரு. நிமால் அம்பலவாணர்—தெல்லிப்பளை.

விழா முடிவில் சமயக் கல்விக்குழுத் தலைவர் எனம் S. N. கருணாநாதன் அவர்கள் இவ்விழாவைச் சிறப்புடன் நடத்த உதவிய சபை ஊழியன் எனம் A. ஜெயக்குமாரன் அவர்களுக்கும் சங்காணச் சபையினர் அனைவருக்கும் நன்றி கூறினர்.

கிறிஸ்த இல்லத்தின் குணாதிசயங்கள்

[யாழ். ஆதீனக் கிறித்த இல்ல விழாவில் நட இலங்கை மெதடிஸ்த சபைத் தலைவர் எனம் H. R. S. ஜெயசந்திரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் சாராம்சம்.]

இலங்கை அகிலத் குடும்பம் எப்போதும் குறிக்கும் Home என்ற பதம் ஆங்கிலத்திலே மிக வழக்கிய பதம் என ஒருவர் குறிப்பிட்டார். எம் மொழியிலாகிலும் குடும்பம் எப்போதும் குறிக்கும் பதம் அழகியதாயிருக்க வேண்டுமென்றே நான் கருதுகிறேன். என் சித்ததை விட்டாலாத பல சிறந்த ஞாபகங்களை என்னுடைய குடும்பம் எனக்கு நினைவுபடுத்தினது.

குடும்பங்களுக்கிடையில் பல அம்சங்களிலும் வேறுபாடுகள் உண்டு. சில குறிப்பிட்ட குடும்பங்களைப்பற்றி அவை கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களென்ற (அல்லது இந்துக் குடும்பங்களென்ற) சொல்வதற்கேற்ற அடையாளம் எதுவும் இல்லையே எனப் பல தடவைகளிலும் நாம் சொல்கிறீர்கள். சொல்கிறீருமல்லவா? எனினும் ஒரு கிறிஸ்த குடும்பம் பிறவற்றிலிருந்து வித்தியாசமானதாய் இருக்கவே செய்கிறது. அப்படியானால் அதற்குரிய விசேட தன்மைகள் எவை? எனது அனுபவத்திலிருந்தும் நான் கண்டறிந்தவற்றிலிருந்தும் பின்வருவனவற்றை நான் கூறக் கூடும்.

1. ஒரு கிறிஸ்த குடும்பத்திலே செவ்வையான மதிப்பீடுகள் எற்பிக்கப்படும். செவ்வையான மதிப்பீடு எவற்றுக்கு சமுதாயத்திற்கு பெரும்பாலானோர் கொண்டிருக்கக் கூடிய சித்தனை, கொள்கையை என்பதல்ல, பத்திப் பேரில் ஒப்பிட்டுப் பேசும் மெறுவத சரியெனச் சொன்னால் அது சரியாய் வந்து விடாது — அது செவ்வையான மதிப்பீடாய் மாறிவிடாது.

தற்காலத்தில் நமது கிறிஸ்த குடும்பங்களின் பிரச்சனையாய்த் தோன்றும் ஒரு காரியம் விவாகம் பற்றியது. "மணமகன்/மணமகள் தேவை" என்று பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் விளம்பரங்களைப் பார்ப்போராலும் சீதனம், வேலை, சாதி முதலிய அம்சங்களைப் பற்றிக் கரிசனை காட்டப்படுவதையும் சமயத்தைக் குறித்த எவ்வித அக்கறையும் காட்டப்படாமல் இருப்பதையும் நாம் அநேகமாகக் காணலாம். நமது குடும்பங்களின் காரிய கரிசனாவும், வழி காட்டியும், மீட்புமாதிரி எவ்விதக் கொடுக்கப்படவேண்டிய உரிமைகளுக்கு இடமில்லாத போகிறது. இது செவ்வையான மதிப்பீடு அல்ல.

2. கிறிஸ்த குடும்பத்திலே ஆன்மீக ஒற்றுமை காணப்படும். தகப்பனும் தாயும் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்களையும் சிந்தனைகளையும் கொண்டிருந்தால் எதைப் பற்றியும் செவ்வையான மதிப்பீடு செய்வது அரிதாயும், மன ஒற்றுமையின் வாஞ்சை குடும்பத்திலே காணப்பட வேண்டும். இதற்குப் பெற்றோரு முதல் கட்டை, கைவாய் ஊடாகக் கப்பல் செல்வதற்கு முன்னோடிப் படிகள் உதவுவதுபோலக் குடும்பத்திலும் பெற்றோர் முன்னோடிகளாயிருந்து பிள்ளைகளைச் செவ்வையான முறையில் நடத்திச் செல்ல வேண்டும்.

3. கிறிஸ்த குடும்பம் செபிக்கும் குடும்பமாயிருக்கும். செபிக்கும் குடும்பமென்றால் என்ன? கருத்துகள் வேறுபடக் கூடும், குடும்பத்தினர் யாவரும் கிரம

மாய்ச் சேர்ந்து செபிப்பதாய் இருக்கலாம்; தனித் தனியே ஒவ்வொருவரும் முழுக் குடும்பத்திற்குமாய்ச் செபிப்பதாயிருக்கலாம். ஆனால் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்து செபிப்பதாலாகும் நன்மைகள் மிகப் பல. வருங்காலத்திலே இத்தப் பிள்ளைகள் "எனது அப்பாவின / அம்மாவின் / பெற்றோரின் செபத்தினாலேயே நான் இந்தளவாகி நேன்" என்று சொல்லக் கூடிய தாயிருக்க வேண்டும்.

4. ஒரு கிறிஸ்த இல்லத்திலே வந்திருக்கும் பிரதி மனநிறைவேடு தங்கியிருக்கக் கூடியதாகும். அநேகமாக நமது மார்பில் வீட்டிற்கு வெளியே உலகத்திற்குள் செல்கிற செல்லப்பெருங்குடும்பம் ஒரு சூழ்நிலையில் இது கடினமாகத் தோன்றலாம். ஆயினும் உதவி, பராமரிப்பு தேவைப்படுவோர் அவற்றை நம் மிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு முன்பாக நமது ஒளி பிரகாசிக்கும். தமக்கு இங்கே ஒரிடம் இருக்கிறதென்ப புறமத்தினர் அறிய வேண்டும்.

5. கிறிஸ்த இல்லம் கிறிஸ்தவராயும் இல்லமாய் மாற்றியமைக்கப்படும். கிறிஸ்தவராய் மாற்றியமைக்கப்படும் இல்லமாயிருக்கும். ஒரு வீட்டைச் சந்தித்த குருவரவரர் வீட்டிலிருந்து பெண்ணைப் பார்த்துக் "கிறிஸ்த இங்கே வாசம் பண்ணுகிறாரா?" எனக் கேட்டனாராம், கணவன் வந்த போது மனைவி அதைக் கூறினாள். "சரி; நீ என்ன சொன்னாய்? கிரமமாய் ஆவயம் போகிறோம்; காண்கிறீர்கள் கொடுக்கிறோம்; சபைக்கு உதவி செய்கிறோம்; இவைவெல்லாவற்றையும் சொல்லியிருக்கலாம்!" என அவன் கேட்டபோது மனைவி சொன்னாள்; அவர் அதுவொன்றும் கேட்கவில்லை; கிறிஸ்த இங்கே வாசம் பண்ணுகிறாரா என்று மாதிரி கேட்டார் எனப் பதிலளித்தார் கிறிஸ்தவாசம் பண்ணும் இல்லத்தில் இருள் அகலும்; சகாயம் கிடைக்கும்; ஆனால் இவைவெல்லாவற்றிலும் மேலாக, அவர் நம்முடைய வாசம் பண்ணுகிறார் என்பதை நமது வாழ்க்கையே எடுத்துரைக்கும்.

பல நாடுகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்த தலைவர்கள் பலர் நமது குடும்பம் பணி பற்றி ஆலோசிக்கும் ஒரு மகாநாட்டிற்கு கூடியிருந்த போது ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நாட்டிலே நமது குடும்பம் பணியைச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் விவரித்துக் கொண்டு போனார்கள். ஒரு ஆபிரிக்க நாட்டின் தலைவர் சொன்னார்; "எனது நாட்டிலே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கிறிஸ்த குடும்பத்தை அமர்த்திக் கொண்டு வருகிறோம்." அது செவ்வையான ஒரு செயலெனவே நாம் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்த குடும்பம் கிறிஸ்தவை மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தும் ஒரு குடும்பமாய் இருக்கும் — இருக்க வேண்டும்.

ஆட்கள்

கொழும்பு தெ. இ. திருச்சபையின் உதவி உழையன் எனம் D. S. தியாகராஜா அவர்கள் வரும் நவம்பர் மாதம் 1ஆம் திகதி தொடக்கம் 21ஆம் திகதி வரை பெங்களூர் நடைபெறும்

தெல்லிப்பனைத் திருச்சபையில் திருப்பணியாற்றியவர்கள்

1. அருட்திரு.	A. அங்கிதற்கு	—	1870 — 1877
2. "	J. S. கிறிஸ்மஸ்	—	1880 — 1904
3. "	S. வீரத்தி	—	1905 — 1910
4. "	C. D. வேலுப்பிள்ளை	—	1910 — 1920
5. "	R. C. P. உலகேச	—	1921 — 1925
6. "	A. K. சந்தைவர	—	1925 — 1928
7. "	V. M. ஜோன்	—	1928 — 1930 1941 — 1942
8. "	G. D. தொமஸ்	—	1931 — (Ap. — Oct.) 1935 — 1939
9. "	K. E. தம்பிராசா	—	1931 — 1932
10. "	J. M. சிங்கையம்	—	1932 — 1935
11. "	G. M. கனகரத்தினம்	—	1939 — 1941
12. "	J. V. J. ஆர்ணைட்	—	1942 — 1948
13. "	S. P. விஜயரத்தினம்	—	1946 — 1950 1963 — (May & June)
14. "	J. W. A. கதிராமர்	—	1951 — 1955
15. "	D. P. இளையதம்பி	—	1955 — 1959
16. "	K. J. மில்ஸ்	—	1959 — 1963
17. "	N. W. G. சுருணராஜா	—	1963 (July) — 1967
18. "	S. T. ஆசீர்வாதம்	—	1967 — 1971 (Aug.)
19. அருட்பெருந்திரு.	S. குலேந்திரன்	—	1971 (Sep. — Dec.)
20. அருட்திரு.	K. S. ஜெயசிங்கம்	—	1972 — 1975
21. "	S. N. சுருணரத்தின	—	1975 — 1976
22. "	A. C. மதனராஜா	—	1976 (June — Aug.)
23. "	D. C. இரத்தினசிகிம்	—	1976 Sept — 1979
24. "	D. R. அம்பலவாணர்	—	1979

ஒரு மகாநாட்டில் யாழ். ஆதினத்தின் பிரதிநிதியாகச் சேர்ந்து கொள்ளுவார்கள், ஆசிய நாடுகளின் சமூக முன்னேற்ற ஆய்வுக் கான கிறிஸ்த நினைத்திருக்க இந்த மகாநாடு கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

காரை நகரத் திருச்சபையில் உத்தம அகத்தினர்களில் ஒருவராயிருந்து சமீப காலத்தில் மரணமடைந்த திரு. போகி பென்ஜமின் அவர்களுடைய வாழ்க்கைகளை நன்றி செலுத்தும் குரலாக ஆராதனை ஒன்று இம்மாதம் 24ஆம் திகதி, சனிக்கிழமையன்று காலை 8-30 மணிக்குக் காரைநகரத் தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது. சபைக்கு எனம் T. S. பிரேமராஜா அவர்கள் ஆராதனையை நடத்தினார்கள். எனம் A. C. தம்பிராஜா, எனம் N. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் காலஞ் சென்றவரின் வாழ்க்கை வரலாறு விவரமாகவும் தாயும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். எனம் ஜோன் ஞானபிரசங்கம் செய்தார்கள்.

காலஞ்சென்றவரின் வாலிப் பரவலாக எந்தெந்த அத்திருச்சபையின் உடமைவாற்றிய எனம் தம்பிராஜா போதகர் அவர்கள் இவர் தமது சமூகத்தின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றத்தைக் குறித்துக் கொண்டிருந்த வாஞ்சையை அவற்றிற்காக இவர் எடுத்த பல முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கூறித் தமது வாழ்நிலையே இவற்றின் நிறைவேற்றமாகக் காண்கிறதென இவருடைய பெரும் பங்கிடைமனது எவ்வுரையாக.

பலதும் பத்தும்

சுமார் இருபது வருடம் ஆண்டு கள் பழமை வாய்ந்ததெனக் கருதப்படும் மண்டையோடு ஒன்று 33 ஆண்டுகளுக்கு முன் கண்டெடுக்கப்பட்டது. கெளரவான கண்டெடுக்கப்பட்ட இம் மண்டையோட்டை இதுவரை காலமும் வைத்திருந்த பிரிட்டன் இப்பொழுது மீண்டும் கெளரவானிடம் ஒப்படைத்தள்ளது.

டார்வினுடைய அங்கிசு கரிப்பத் தேற்றத்தின்படி மிருகங்களுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே காணப்பட்டிருக்கக் கூடியதெனவும் தற்பொழுது இங்கிலாந்திலும் கருதப்படும் விவகாரம் மண்டையோடு இது என ஆராய்ச்சி வரலாற்றின் ஊடாக தெரிவிக்கின்றனர். ஆபிரிக்க நாடாகிய சென்சார் விலுள்ள விக்கடோரியா வரலாற்றில் 1848ஆம் ஆண்டு இந்தத் தலைபொருட் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் கரிப்பியல் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளுக்குக் கெளரவமான இத்தலைபொருட்டைப் பிரிட்டிஷ் அரசு தம்நாட்டிற்குத் தருவித்திருந்தது. கெளரவான விவகாரம் நூதன காலையொன்றின் பொறுப்பாளரான திரு. ரிச்சர்ட் லீக் என்பவரின் முயற்சிகளால் இந்த மண்டையோடு மீண்டும் சென்சார்விலும் அண்மையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

தற்போது செய்துகொள்ளும் பறவைகள் :- கட இந்திய மாநிலமாகிய அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் வருடந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான பறவைகள் தற்போது செய்துகொண்டிருக்கின்றன. பிரதி வருடமும் ஆஸ்ட்-ஆசுடோபர் மாதங்களுக்கிடையிலான காலப்பகுதியில், இப்பறவைகள் விளக்குக் கம்பங்களில் மோதியும், தீப்பந்தங்களில் வீழ்ந்தும் இறந்து மடிக்கின்றன. அவை தனிவரவற்றி கட்டம் கட்டமாகப் பறந்து வந்து இவ்வாறு தம்மைத்தாமே அழித்துக் கொள்கின்றன.

இப்பகுதியில் வாழும் மக்கள், பறவைகளின் இச்செயல் தமது மத விதிகளை யொட்டி, ஒரு தெய்வீக நிழற்சி என நம்பிவருகின்றனர். இவ்வாறு இறக்கும் பறவைகளின் மரம் சத்தைத் தெய்வ அனுக்கிரகமென ஒரு உணவெனக் கருதி உட்கொண்டும் வருகின்றனர்.

(தேட்டம்)

EDITORIAL

The Relevance of Martin Luther Today

The Protestant Churches throughout the world observe the 31st of October as "Reformation-Day". On that day about four and a half centuries ago, Martin Luther a thirty-four year old Augustinian monk posted on the door of the Castle Church in Wittenberg ninety-five theses against the sale of indulgences—a practice which implied that a man could secure release from purgatory by paying a stipulated sum to the Church. Martin Luther's action sparked off a series of events which ultimately resulted in the birth of Reformed Churches independent of Rome.

No doubt the spirit of Martin Luther to this day remains the spirit of Protestantism. No other person in the history of human conflict had demonstrated the power of "positive no" as clearly as Luther. After posting his theses on the wall of Wittenberg Church he wrote to the Pope "Retract I cannot. Give me death or life, accept me or reject me as you please." Before the historic Diet of Worms 1520 he wrote to a friend "Jesus Christ still lives and rules. Upon this knowledge and assurance I rely and therefore I will not fear ten thousand Popes for He who is with us is greater than who is in the world". That his courage, determination and conviction have inspired Protestant thought for over four hundred and fifty years is an undeniable fact.

Luther had a versatile mind and wrote extensively on theology and religion. It is relevant to examine, how far Protestant thought and practice have moved beyond Luther's doctrine. We shall touch on the two vital principles of Luther—justification by grace through faith alone and Bible as supreme standard of faith and worship.

When Tetzel began the sale of indulgences in Germany Luther attacked the Roman Catholic Church that it had become a religion of works. At that time it was teaching that by carrying out certain rituals and performing certain good deeds they could obtain forgiveness. Turning back to Paul and Augustine, Luther affirmed the principle of justification by grace through faith alone. But the sad thing about the Protestant Churches today is that they have tended to find themselves entangled in the Law. They have tended to say that everything depends on correct Orthodox doctrine. This attitude is comparable to the "Gnana Marga" of the Vaisnava faith which says the moment you realize that the cosmic principle and the indwelling *atman* are one and the same you attain *Mukhti*. Many Churches refuse to accept the fact that true Christianity is demonstrated only by concern for the fellow-beings. They pooh—pooh all attempts of social and political involvement.

From the time of Martin Luther the Holy Bible had remained the supreme standard of faith and practice among Protestant Churches. In the Rome Catholic Church the seat of authority is seen to be the Church itself operating through a series of decrees. Luther rejected the claim of the Church to be the final authority in matters of faith and asserted that the word of God as contained in the scripture should govern the traditions of the Church. At the Diet of Worms he declared "My conscience is thrilled to the word of God, it is neither safe nor honest to act against one's conscience." Today several members of the Reformed Churches have made the Bible almost an idol. It is rather unfortunate that certain fundamentalist groups do not show any interest in Biblical Criticism, and look upon any meaning other than literal as satanic. They seek help from the mythical ostrich to pattern their behaviour towards exegesis.

It can be safely said that even in his wildest dreams Martin Luther would not have thought that the movement he set in motion will lead to such controversial developments. On this Reformation day let us examine the true spirit of the Protestant Reformation and dedicate ourselves to work for the noble ideals of Martin Luther.

— S. J.

YM/YWCA World Week of Prayer

The annual YM/YWCA Week of Prayer and World Fellowship will be observed from the 8th to the 14th of November 1981. "He is our peace" [Eph. 4:14] is the theme selected for the week. As usual the World Alliance of YMCAs and the World YWCA have together published a booklet for use during the week. The booklet includes six reflections on what peace could mean in our own lives, in our families, in the communities in which we live in our countries and among nations; questions for discussions and a selection of prayers. Presidents Dame Nita Barrow of the World YWCA and Walter Arnold of the World Alliance of YMCAs say that as St. Paul's message "He is our peace"

comes into this deeply troubled world of ours, we are invited to discover anew what Jesus Christ meant when he said to his disciples "Peace is my parting gift to you, my own peace, such as the world cannot give". Christians, they say, are called to become peace-makers with God, committed to make their work for peace a priority.

Personal

Mr. Daniel Thiyagarajah, Assistant Pastor Colombo CSI Church will be attending a Conference of the Association of Christian Institutes for Social Concern in Asia at the Ecumenical Christian Centre, Whitefield, Bangalore from the 1st to the 21st of November 1981.

SEARCHING FOR PEACE

BY
GERRY O'REILLY ofm.

[By courtesy of the magazine BRIEF the following article is reproduced in two instalments to mark the beginning of the Year of St. Francis this month.]

(Continued from our last issue)

Francis was now on the road to happiness. He had overcome his fear of what others would say about him. He was beginning to understand God's call. But his big TEST was still ahead.

He had a terrible fear and horror of lepers. The Sound of the lepers clappers, the smell of the rotting flesh was enough to send him running in the other direction. Then one day he heard the rattle that sent shivers down his spine. He saw the bulging eyes and the sore covered form of a man who had once been a young person like himself. Francis was terrified. His moment had come. It was now or never.

Jumping off his horse, Francis ran, ran forward to meet Lazarus the leper. He held out his long thin arm and grasped the leper's hand, cold, full of sores, raised it to his lips and kissed it.

The deed was done. The test was over. Francis had accepted the grace of God and what had appeared previously as distasteful and revolting now became a source of great joy and happiness. He found his happiness in making another happy. He saw in the leper, the suffering of His Master, his Friend; he saw a misfortunate child of God.

The word soon spread around the little town. Francis the lover of wine and pleasure was now Francis the church builder, the friend of lepers and the poor.

His father was furious. Here was his son making a fool of himself. He caught him, locked him up in a cell, without food or drink. His mother, remembering his strange birth, set him free. Francis eventually was brought before the bishop of Assisi to account for his misdeeds by his father. His father denounced him and wanted the money for the rolls of cloth. His father now saw Francis as a thief, as a big disappointment. His earlier dreams were shattered.

Poor Francis! He walked up to the bishop, admitted what he had done, and with eyes raised up to heaven said: "I not only give back the money for the cloth but also these clothes. From now on, I have only one Father...Our Father in heaven."

The Bishop put his mantle around the naked young man and later gave him a loose habit which Francis tied with a cord. He left the bishop's house a happy man! He had the best of fathers and he was going to be the best of sons. His Father would care for him, because he was His son who would do Him credit. Francis was beginning to experience real freedom, happiness, and con-

fidence in his loving Father. Francis now saw that sin and his bad ways had only led to frustration, sorrow and depression. Now he had peace of soul. Now he had found his way. Now he found his real Father. He saw people as members of the one family. Now he saw the value of Jesus' cross. It was the strength of the Lord's suffering that brought Francis this peace of heart.

Now he had a vision of life. Now he saw His blood upon the rose, and in the stars the beauty of His eyes. He saw his Father's strength in the mighty winds and strong trees; His eternity in the flowing and going of the oceans. He saw sin as a break with his Father, with his neighbour, that led to unhappiness especially in his own life.

Now Francis became a peace maker who could pray:

"Lord make me an instrument of your peace;
Where there is injury pardon;
where there is doubt faith;
Where there is despair hope;
where there is darkness light;
Where there is sadness joy!"

Francis had realised that God and God's will is the key to happiness and peace. Francis realised that there is no peace where there is sin. That had taken twenty seven years!

All of us are like Francis to some extent. All of us seek happiness early in life without any great struggle. Others like Francis find it after many years of darkness, struggle and frustration. Others find it in the summer or autumn of their lives.

It is normally a struggle. It is seldom easy to come to terms with oneself, with our neighbour and with God.

Francis realised that the hand that was stretched out to lead and guide him through life was the loving hand of his Father, his Father who would never fail him, who was always willing to be at his side. Francis had learned to trust in God. With simplicity and joy he put his hand into the hand of his Father. Into what better hand could he have put it!

All of us, sooner or later in our lives, get the call to put our hands into the hand of the Man who stilled the water; to put our trust in the Man who calmed the sea. When we have done that, we will receive peace of soul, a serenity, tranquillity and a calm that comes from the Lord of history. Then our fears and anxieties will be only shadows. When we have received that gift of inner peace, we will become peace makers to others, like Francis.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. QB/100125/81

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 30th October 1981 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.